

яви историкъ, който ще да отмъсти за мене и ще да отмъсти безжалостно. Той ще да та повика предъ страниния съдъ — не предъ раболѣвния сенатъ, а предъ студената и неумолимата история, — и никой не ще може да та защити! Безъ да са бои отъ шпионите, той ще да предаде твоето име и сичките твои явни и скровенни дѣла на отдалеченото потомство; той ще да раскаже за моето отсѣждане на сичките народи до крайтъ на земята. Ще да са изгуби, може би, римската империя, течението на времето ще да отнесе и римскиятъ народъ отъ лицето на земята, — но нѣма да погинатъ страниците на твоиятъ страшенъ съдия, и чуждите племена послѣ хилѣди години ще да произнасятъ проклятия надъ убийците на Кремуция Корда!

(Извазя; слѣдъ него стражарете).

### 3. сенаторъ.

Нечуванна дерзость!

### 4. сенаторъ.

Удивително дълготерпѣние у цезарьтъ!

### Тиверий.

Законътъ го осъди — а азъ не мета на враговете си: азъ ги презирамъ. Сега, избрани отци, установете такъвъ законъ, който би отнѣмалъ отъ подобните врагове на рѣдътъ и на добронравието възможността да оправдаватъ себѣ си съ юридически извръщания. (Камъ 3-иятъ сенаторъ) Предложи на отците.

### 3. сенаторъ.

Азъ предлагамъ за сѣкога да са установи такъвъ законъ, спорѣдъ който сѣки писателъ: — историкъ, по-